PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

НА ПЛЄНУМІ ПОШИРЕНОГО ВИКОНКОМУ КОМІНТЕРНУ.

(Доклад тов. А. Лозовського про світовий профрух.)

Революційний профрух не зречеться звязку з компартіями.

Питання про вступ профсоюзів Радянського Союзу до Амстердамського Інтернаціоналю вперше повстало перед реформістами на віденському з'їзді 1924 року, де його висунула англійська делегація. В наших переговорах ми ніколи не чіплялись за формальности. Тому, не зважаючи на те, що наше первісне гасло мало в собі злиття двох Інтернаціоналів, ми згодились і на постановку питання в иншій формі, а саме, ми почали переговори про входження радянських профсоюзів до Амстердамського Інтернаціоналу. Така постановка питання викликала силу ріжних леґенд, що їх поширювали реформісти для того, щоб обдурити робітників. Поширюються, наприклад, чутки про вихід радянських профсоюзів з Профінтерну, про звільнення їх з під впливу компартії і т. д. Все це, звичайно, нісенітниці і всі переговори радянських профсоюзів провадились в найтіснішому контакті з Профінтерном та компартією.

Амстердам утратив свої позиції поза Европою.

У всіх своїх виступах керовники Амстердаму запевняють, що їхня організація є единою організацією світового профруху. Проте, факти говорять проти цього. До Амстердамського Інтернаціоналу входить 22 організації, що з них тільки 3 поза Европою. Але і в Европі Амстердам ще не має за собою всіх робітників. Профсоюзи С.Р.С.Р., половина профсоюзів Франції, біля чверти робітників Чехословаччини належать до Профінтерну; профрух Румунії, Югославії, Болгарії та Греції теж здебільшого наш і не приєднується до Профінтерна тільки через політичний терор. За межами Европи становище Амстердаму ще гірше. Увесь китайський профрух, ліва частина японських профсоюзів, профсоюзи Індонезії та цілої низки инших кольоніяльних країн входять до Профінтерну. Тому, стремління Амстердаму вважати себе за единий міжнародний профорганізацію, звичайно, не є обгрунтоване. У центрі уваги всіх партій мусить бути утворення единого Профінтерну. Звертаючись до наших супротивників з пропозицією організації такого Інтернаціоналу, ми йдемо на всі поступки в організаційних питаннях, ми додержуємось найдемократичніших методів обрання делеґатів на цей конгрес единости: пропорційне представництво і т. д. Однак, наші супротивники вперто відмовляються від таких пропозицій. Вони хочуть все монополізувати в свої руки.

На шляху до единости не забуваймо про зміцнення наших організацій.

Доки единий Інтернаціонал не буде створено, ми повинні далі збільшувати свій вплив і зміцняти свої організації. За минулий період ми досягли низки успіхів, переводячи тактику единого фронту. До числа хиб у роботі наших партій за минулий період, відноситься переоцінка наших сил, недооцінка сил супротивника і неправильне вживання самої тактики единого фронту. Иноді наші партії виставляли, як платформу единости, непридатні платформи для робітників соціял-демократів. Особливо це виявилось у німецькій компартії, коли нею керувала Рут Фішер.

З другого боку — ми иноді вживали методів листування з соціял-демократичними провідирями, не втягаючи в кампанію единости широкі маси. Хибою компартії є також гасло "единости за всяку ціну", аж до відмовлення від своїх поглядів та принципів включно. Такі явища спостерігались в Чехословаччині та Німеччині. Хибою є також певна "нетерплячість" в питанні про проведення единости. Деякі товариші в Німеччині та Чехословаччині просто роспускали свої революційні організації, прагнучи до безпосереднього злиття з реформістами. Ця хиба сполучена з наївністю деяких ліквідаторських настроїв у відношенні до самого Профінтерну та його організацій. У звязку з цими настроями, гасло злиття Амстердаму з Профінтерном иноді спрощувалось і замінялось просто гаслом вступу радянських профсоюзів до Амстердаму.

Ми маємо дуже багато тез і прекрасних резолюцій, говорить, наприкінці тов. Лозовський, але практична робота не завжди сходиться з ними. Я хотів би висловити певність, що всі комуністичні партії на 100 процент виконають взяті на себе в галузі профруху з'обовязання і як слід, по-більшовицькому, візьмуться до справи завоювання профсоюзів.

НА ДОПОМОГУ БУДОВІ УКР. РОБ. ДОМУ В ТОРОНТО!

Драмгурток при У.Р.Д. у Вінніпегу відограє в суботу, 10-го квітня дуже цікаву й повчаючу драму п. н.: "В БУРЛИВІ ДНІ". В неділю, 11. квітня відбудеться в У.Р.Д. масове віче, а вечером величавий концерт.

КІНЕМАТОҐРАФ ЯК КАПІТАЛІСТИЧНЕ ЗНАРЯДДЯ.

Кінематограф, властиво рухомі образки, показувані в численних театрах більших і менших міст Злучених Держав і Канади, цей здобуток капіталізму XX. століття, досягнув свого найвищого "стану вдосконалення і робить надзвичайно великий вплив на робітництво. Це — безперечно.

Цю індустрію контролює капіталістична кляса, але вона при тім розраховує найбільше на підтримку робітничої кляси. Це єдина штука, що має масове попертя і єдина штука, де ці, що попирають її, не диктують політики. Політику тут диктує капіталістична кляса через свій (кінематографічний) трост.

Засіб поневолювання робітництва.

Маси від найбільшого промислового центру до найменшого містечка падають жертвою впливу, який роблять на їхні почуваня фільми, в той час, як спритна пануюча кляса використовує кінематограф як один з найуспішніших засобів, щоб тримати робітництво під своїм шкідливим впливом.

Тепер процес пізнавання окремими особами всесвіту здебільша відбувається через око — шляхом видження, огляданя даних річей, чи подій. Це робить рухомі образки більш успішним середником в їх функції притримування робітництва в неволі.

Рухомі образки використовуються капіталістичною клясою не тільки проти місцевої робітничої кляси, але вони показались тепер багато успішнішими місіонарами в служенні капіталістичним інтересам в чужих краях.

Це правда, що спершу йде долар, а відтак штик, але фільма випереджує навіть долара. Сітка економічного захвату не є завжди свідомо уплянованим фактором. Капіталізм росте, поширюється, а імперіялізм використовує ту сітку, яку система спромагається витворити.

Тепер понад 30 процент доходу фільмового тросту прибуває з показування фільм в инших країнах. Дохід з цього джерела спонукує плютократів до завоювання нових теренів, щоб можна постійно збільшати зиск.

"Рекляма оплачується".

"Рекляма оплачується", це є гасло, яке приймають всі капіталісти. Той факт, що товари американських фабрикантів так замітно виставляються в фільмах, які йдуть в инші країни, цілком зрозумілий: це стимулює (оживлює) торговлю з цими країнами. Ходяча в театри публика бачить в фільмах гарні американські вироби, як ось: меблі, кухонну посуду, одяг, автомобілі і т. п. і набірає смаку до них та бажання набути їх собі.

Це призводить до збільшення імпорту американських товарів скрізь, де тільки показується американську фільму.

Вісімдесять процент всіх показуваних в цілому світі фільм виробляється американськими плютократами.

Чотири пятих фільмового ринку контролюється американськими театральними підприємцями. Ці фільми роблять вплив на торговлю зі Сходом, країнами латинської Америки і Африкою.

Американські фільми значно завоювали під свій вплив фільмові індустрії в Німеччині, Італії та Англії. Це спонукало европейські держави обмежити імпорт чужоземних фільм. Обмеження виміряні здебільша проти Американців.

Уряд допомагає магнатам.

Уряд Злучених Держав через свій стейтовий департамент, через амбасади та представництва, дуже енергічно опротестовував ухвалу чужоземних урядів щодо обмежень, виміряних головно проти напливу американських фільм. Це цілком зрозуміле. Справа неабияка: фільмові барони можуть потерпіти дещо під зглядом зисків, стяганих з чужоземних кишень. А в такім випадку їхній уряд завжди за ними впімнеться.

Кінотеатр тепер контролюється буржуазією, за виїмком Радянського Союза, де пролетаріят використовує кінотеатр для піднесення свого соціяльного, культурного, політичного і економічного рівня.

О. Г.

КОМУНІСТИ І НАЦІОНАЛЬНА МОВА НА ПІДКАРПАТТЮ.

На конференції чехословацької компартії, що відбулася в Акна-Солетіна, виступив з промовою комуністичний посол Мондок. Він заявив:

"Партія була до цього часу так переобтяжена організаційним оформленням та роботою в справі зміцнення, що не мала змоги звернути серйозну увагу на національне питання. В цей час чеська буржуазія використала суперечки про мову в Прикарпатській Україні в своїх реакційних цілях. Ми спільно з усіми братами, робітниками та селянами Радянської України, Західної України, Буковини та Бесарабії творимо единий український робітничо-селянський народ". Промова т. Мондока була формальним проголошенням від імени компартії укр. мови, як національної мови в Підкарпатській Україні.

З МІЖНАРОДНОГО РОБІТНИЧОГО РУХУ

СЕСІЯ ВИКОНКОМУ II. ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Сесія Виконкому II. Інтернаціоналу відбудеться у Ціріху, в Швайцарії, 11. і 12. квітня. На порядку денному стоять питання про підготовку конференції в справах еміґрації, що скликається II. Інтернаціоналом спільно з Амстердамським Інтернаціоналом профсоюзів на 18. травня у Лондоні, а також низка політичних питань: як ставитися до конференції в справах роззброєння, до політичного переслідування у країнах, де панує реакція, в першу чергу в Італії та Болгарії; дальші заходи для ратифікації Вашингтонської конференції про 8-ми годинний робочий день та инші.

На сесії обмірковуватиметься також питання про організацію окремого соціялістичного жіночого кмітету.

НЕЗАЛЕЖНА ПАРТІЯ ПРАЦІ ВИМАГАЄ СТВОРЕННЯ ЄДИНОГО ФРОНТУ.

Англійська Незалежна Партія Праці, яка домагається скликання спільної конференції II. і III. Інтернаціоналів, в своїй резолюції, яку вона вносить на сесію Виконкому II. Інтернаціоналу, каже:

"З огляду на неодмінну потребу здійснення солідарности робітничої кляси для боротьби проти капіталістичної та імперіялістичної реакції та з огляду на погрози фашізму в Европі, Виконком соціялістичного Інтернаціоналу повинен запропонувати Виконкомові III. Інтернаціоналу скликати обєднану конференцію для обмірковання можливостей створення обєднаного Інтернаціоналу".

БЕЛЬҐІЙСЬКІ СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИ ЛОМЛЯТЬ СТРАЙК.

Восьми-місячна страйкова боротьба бельґійських металівців закінчилася повною невдачею для робітників з приводу акції соціял-демократичних вождів, які агітували за скінченням страйку. Страйк цей почався ще в червні м. р. в районі Шарлєруя з приводу спроб підприємців обнизити заробітню платню на 5 проц. Тоді застрайкувало було 15 тисяч робітників, а коли до страйку прилучилися й инші райони, загальне число страйкерів виносило 75 тисяч. Соціял-демократичні вожди від самого початку вели акцію за зломанням страйку. Це одначе не вдалося. Аж тепер, після 8 місячних змагань, вдалося перетягнути певну частину робітників до праці за обнижену на 3 процет заробітню платню і тим самим цілковито зломати страйк.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ПРО ЮНІЙНИЙ РУХ НА СЕКЦІЇ.

Ганна, Алта.

Прочитавши допис в "У.Р.В." т. Карого з Венкувер і мене зібрала охота дещо написати про юнійний рух залізнодорожників цієї місцевости. Можна сказати, що місцевий льокаль 255 Ю.Б.М. оф В.Е. дуже хорував на гомперсівщину, бо не було відповідного заряду, щоб вести роботу як слід. Останніми часами обставини на секціях дуже погіршилися і це заставило "секшинмена" більше думати і працювати над собою. Тому і наш юнійний льокаль поступив значно вперед: вибрано новий заряд з чесних робітників, які розуміють, як провадити роботу в організації. З ледво животіючого відділу зроблено сильний і боєздатний льокаль, який, як не помиляюся, виступив перший в Канаді на отверту боротьбу з Американською Федерацією Праці.

Дня 3. січня ц. р. на регулярнім мітінгу наш льокаль рішучо запротестував проти примусової асекурації і виготовив резолюцію, яку розіслано до всіх льокалів Ю.Б.М. оф В.Е. в Канаді, щоб зірвати зносини з Американською Федерацією Праці і прилучитися до Канадійської Юнії С.Б.Р.Е.

Дня 14. березня ц. р. льокаль відбув спеціяльний мітінг. Секретар перечитав привітні листи і повідомленя від других льокалів, а на останку перечитав довжезні листи від юнійної "саржі" і від найвищого пана президента Флоздейла. Пан президент назвав нас червоними та ще і комуністами і загрозив, що відбере чартер, як що льокаль не поправиться і не відтягне резолюцію, котру було ухвалено 3. січня 1926 р. Але члени на це не зважали і переголосували, що при плаченню квартальних вкладок ніхто більше не дасть як $3.50 і секретар не сміє видати до гренд лоджу більше ані цента.

Слідуючий регулярний мітінг цего льокалю відбудеться на 4. квітня 1926 і сподіємося, що до нас загостить "саржа" з Торонта і з Вінніпегу ба навіть якийсь панич має приїхати з Дітройт, Міш.

Тепер звертаюся до вас, товариші, залізнодорожники: читайте робітничу пресу і дописуйте до неї про те, як у ваших льокалях провадиться робота а також подумайте над цим, чи не варто нам мати свою сторінку у робітничому часописові "У.Р.В." для тіснішого порозуміння, бо-ж нас, Українців, працює на секціях не мале число.

З товариським привітом,
М. Макар, секшинмен.

КАПІТАЛІСТИ ЗНИЖУЮТЬ ПЛАТНЮ.

Кічener, Онт.

Місцеві властителі гумових фабрик змовились і понаписували заяви до робітників, що мусять знизити платню, бо тим самим, мовляв, ліпше пустять в рух фабрики. З одного підприємства вже були вийшли робітники на страйк, але з причини, що не зорганізовані, фабриканти скористали і на другий день робітники по одному вернули назад до роботи. В другій фірмі так само говорять про страйк, але ще не вийшли та хоч-би й вийшли, то такий груповий страйк наперед засуджений на невдачу з браку відповідної організації. Як-же приступити до організовання? Треба організуватись насамперед на місцях, де робітники працюють, опісля увійти в склад "Трейд енд Лейбор Кавнсіл", котрий відтак треба переорганізувати, бо так як то він тепер є, нема що домагатись від него чогось, бо він наскрізь реакційний.

Корбанюк.

КАНАДІЙСЬКА РОБІТНИЧА ОБОРОНЧА ЛІҐА.

Торонто, Онт.

Організаційний рух робітництва в Торонто постепенно зростає, а це доказує, що робітнича кляса взагалі стає в обороні своїх робітничих прав.

Кожний робітник і робітниця мусять бути в організації. Та чимало знайдеться таких, що скажуть: та яка користь мені з того, що я буду в організації? Робітнику і робітнице! Користь є велика і то дуже велика. По перше, робітнича організація стає в обороні робітничих інтересів. По друге, на домагання, не одиниці, але сильної кріпкої дисциплінованої робітничої організації можна виборити дуже багато корисних прав для робітників, навіть ще за капіталістичного ладу. Але робітнича кляса мусить бути свідома того, за що має боротись з клясою капіталістичною, бо капіталісти є добре свідомі своїх інтересів і тому вони все дружно стають в їх обороні. До того вони мають на своїх услугах: поліцію, шпигів і пресу. А робітники і робітниці кого мають на своїх услугах? Нікого. Робітництво мусить покладатись на свої власні сили, мусить організуватись до боротьби за поліпшення своєї робітничої долі.

Подумайте лише скільки то робітників мучиться в тюрмах як в Польщі, Румунії, Болгарії, так в инших капіталістичних країнах! І чи-ж вони не очікують одного з двох: волі або смертної кари? Скорше смерти, як волі. А що ми на це скажемо? Чи не треба стати в обороні тих селян та робітників, котрі мучаться по тюрмах? Так, ми мусимо прийти їм на поміч, але одинцем ми нічого не вдіємо, ми мусимо взятися до діла масово, тоб-то, щоб всі робітники взяли участь у допомозі політичним вязням.

В Торонто робітники вже приступили до такої масової організації і вже зорганізували три відділи Канадійської Робітничої Оборончої Ліги: відділи англійський, польський і український. Наш український відділ організований ще в місяці січні ц. р. Спершу вписалось 70 членів, дальше збори відбулися на початку лютого, де знову число членів збільшилося, так що до сьогодня маємо 95 членів в нашім відділі. Всі члени зложили по 10 центів місячної вкладки. На тих-же самих зборах вибрано заряд відділу.

Старанням українського і польського відділів скликано дня 14. березня протестаційний масовий мітінґ проти засуду майнерів в західній Канаді в Дромґелер, Алта. Голою зборів вибрано т. І. Колісника, а бесідниками були товариші: Ів. Стефаніцький на українській мові, Добровольський на польській і Сміт на англійській мові. Протестаційну резолюцію прочитав т. Сміт на англійській мові, а по українськи прочитав т. І. Стефаніцький.

Резолюція післана до міністерства справедливости в Оттаві.

Колекти було зібрано $31.80; кошт салі і оголошення $15.00; післано для майнерів в Дромґелер $16.80.

Думаю від себе сказати те, щоб і другі місцевости подавалися за інформаціями до Краєвого Виконавчого Комітету та засновували в себе відділи Канадійської Робітничої Оборончої Ліги, бо допомогу політичним вязням треба дати.

Ів. Н. Колісник.

Товариші! Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

ЛЄНІН В ЖОВТНЕВІЙ РЕВОЛЮЦІЇ.

(За редакцією В. Чубаря.)

(Продовження.)

Хвилину я дивився на Леніна і хоча незручно було перешкоджати його думки, але не витримав і запитав Іліча:

— Що там гадають робітники инших країн?

Тов. Ленін не відриваючись від мапи відповів:

— Наступати, потім окопатися і сидячи в шанцях чекати допомоги.

Я вийшов зі Смольного з таким переконанням, що революція в твердих руках і що немає в світі другого такого Іліча, щоб так глибоко й чуло розумів душу робітника.

Спи спокійно, проводирю!

Робітники також тебе зрозуміли.

ЛЄНІН ПІДБАДЬОРУЄ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ.

(Спогад В. Невського.)

Залізничний з'їзд, що про нього пише тов. Таран, було скликано в грудні 1917 року. Він мав величезне значіння в нашій боротьбі з котр-революцією. Воно й зрозуміло: залізниці на протязі всієї громадянської війни були тією крицевою віссю, що її повертаючи російський пролетар під керовництвом нашої партії скеровував свої удари проти ворогів. Не маючи шляхів сполучення в своїх руках, не можна було перемогти в революції, а мати ці шляхи можна було лише в тому випадку, коли-б на шляхах у нас були свої командири. Але всі ці відповідальні місця перебували, або в руках наших відвертих ворогів, або дрібно-буржуазних угодовських елементів (старі спеціялісти, Вікжель й т ин.).

Ось чому одним з найголовніших завдань революції в той час, листопад—грудень, було видерти владу на залізниці з рук Вікжеля.

Протягом всієї попередньої доби ми для цього зробили дуже мало. Доводилося йти в бій за шляхи сполучення у такий момент, коли наші супротивники завоювали всі командні посади. На щастя, вони не завоювали (та й не не могли завоювати) залізничний пролетаріят. Завоювання симпатій залізничників і організація нашої бази на шляхах — це й було те завдання, що його накреслив Володимир Ілїч. В коротенькій замітці не місце багато розмовляти про те, як точилася боротьба за залізниці, з жовтня 1917 року аж до січня 1918 року, але треба просто сказати, що плян і найдрібніші детайлі нашої тактики вироблялися Володимиром Ілічем. З першого дня мого вступу в управління шляхами сполучення (мене було призначено одночасно з Марком Тимофієвичем Елізаровом, тимчасово виконуючим обов'язки Нар. Ком. Шляхів Сполучення, 7. або 8. листопада 1918 р.), аж до того, як я покинув залізниці в березні 1919 р., кожного дня я робив найдосконаліший доклад вранці або ввечері про стан справи на залізницях і жадна дрібниця не минала уваги Леніна. Особливо уважно ставився Володимир Ілїч до шляхів сполучення в критичні моменти революції.

Одним з таких моментів і була доба, коли ми їх здобували собі.

На другому з'їзді Рад, де вибрано було перших народніх комісарів, місце народнього комісара шляхів сполучення залишилося вільним. З'їзд ухвалив вибрати його на окремому залізничому з'їзді, а потім затвердити на ВЦВК.

Коли зібрався залізничний з'їзд, т. А. С. Бубнов, член ЦК, командируваний для керовництва роботою на залізницях, і я побачили, що без розколу з правими ес-ерами ми з'їзду не завоюємо, бо вже тоді праві ес-ери вступили на контр-революційний шлях.

Праві ес-ери пішли геть, і з'їзд вибрав мене на Народнього Комісара Шляхів Сполучення численною більшістю голосів; другим кандидатом був Олекса Єгорович Рогов, теж наш старий революціонер-більшовик, відомий революційний діяч Сибіру, учасник бурхливих подій (озброєного повстаня на залізницях) 1905 року.

Коли доповідь про це було зроблено Володимирові Ілїчеві, він покликав мене й запитав: "чи вам все однаково, на якій посаді працювати на залізницях?" Я відповів, що не тільки все однаково, а, навіть, було-б краще, як-би мене зовсім відкликали від залізниць (мене в листопаді призначив на залізниці ЦК, але я протягом тижня відмовлявся йти туди, і лише після наказу Володимира Ілїча, приступив до виконання своїх обовязків). Володимир Ілїч вказав, що народнім комісаром повинен бути робітник Рогов, хоча він одержав меншість голосів; а я повинен бути його заступником.

При цьому Володимир Ілїч додав, що я, як і всі, повинен допомагати новому комісарові, й накреслив плян майбутньої праці.

Ми проводили цей плян в життя протягом всього 1918 року.

Треба сказати ще ось що: протягом 1918 і 1919 років на залізничників сипалися обвинувачування, про них говорили трохи як не про контр-революціонерів, але істина залишиться істиною: як-би не героїчна, відважна робота передових загонів залізничників, зібраних першим комісаріятом з Леніном на чолі (він ніколи не залишав нас без керовництва), робота, яка провадилася в жахливих умовах (залізничники то самому характері своєї праці були завжди в огні), бо ввесь 1918 і 1919 рік війна провадилася на колії), як-би не ця повна жертв, злиднів робота, яка не знаходила підтримки (за винятком Леніна та Свердлова) навіть у своїх товаришів комуністів, — ми, наша партія, не утримали-б у руках цю крицеву вісь революції.

Ось тут саме й побачили не лише ми, що близько стояли до Володимира Іліча, але й всі відповідальні залізничники взагалі, що в ньому, у Володимирі Ілїчеві, ми знайдемо все — і підтримку, і пораду, і матеріяльну допомогу, і ухвалу.

А це було для нас все. З таким проводиром, товаришом, другом мас, як Володимир Ілїч, можна було забути всі незгоди й невдачі.

(Далі буде.)

Товаришу Робітнику! Не забувай, що твоя одинока газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісти" — видається лише за твої гроші і инших таких самих, як ти. Памятай, що твоя газета від нікого не надіється помочі, лише від тебе. Тому присилай передплату і скільки зможеш на пресовий фонд.

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вийшла з друку? Якщо немаєте її ви самі, або ваш і знайомі, то постарайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратить вона вартости навіть тоді, як ви перечитаєте її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечитаєте до кінця.

Письменник М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читаючи "Карпатську ніч" ви рівночасно багато вчитеся і то в найбільш приступний спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладинка з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІЄТЕ! РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.

Висилаються книжки за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ.

Замовлення з грішми посилати на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.